

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 10/24

Luxembourg, 18. januar 2024

Sodba Sodišča v zadevi C-218/22 | Comune di Copertino

Delavec, ki ni mogel izkoristiti vseh dni plačanega letnega dopusta pred odpovedjo pogodbe o zaposlitvi, ima pravico do denarnega nadomestila

Države članice za omejitev te pravice ne morejo uveljavljati razlogov, povezanih z nadziranjem javnih izdatkov

Javni uslužbenec je bil od februarja 1992 do oktobra 2016 zaposlen kot tehnični vodja v občini Copertino (Italija). Odpovedal je pogodbo o zaposlitvi, da bi se predčasno upokojil, pri čemer je zahteval plačilo denarnega nadomestila za 79 dni plačanega letnega dopusta, ki jih v času delovnega razmerja ni izkoristil. Občina Copertino je s sklicevanjem na pravilo, določeno v italijanski zakonodaji, v skladu s katerim delavci v javnem sektorju nimajo nobene pravice do denarnega nadomestila namesto neizrabljenih dni plačanega letnega dopusta ob prenehanju delovnega razmerja, to zahtevo izpodbijala.

Italijansko sodišče, ki odloča o sporu med javnim uslužbencem in občino Copertino, dvomi o združljivosti tega pravila s pravom Unije. V skladu z direktivo o delovnem času¹ ima namreč delavec, ki ni mogel izkoristiti vseh pravic do plačanega letnega dopusta pred prenehanjem delovnega razmerja, pravico do denarnega nadomestila za neizkoriščen plačani letni dopust.

Sodišče je s sodbo potrdilo, da pravo Unije nasprotuje nacionalni ureditvi, ki prepoveduje, da se delavcu izplača denarno nadomestilo za neizrabljen plačani letni dopust, če ta delavec prostovoljno odpove delovno razmerje.

V zvezi s cilji, ki jih italijanski zakonodajalec uresničuje s sprejetjem zadevne nacionalne ureditve, je Sodišče opozorilo, da **pravica delavcev do plačanega letnega dopusta**, vključno z njeno morebitno nadomestitvijo z denarnim nadomestilom, **ne more biti podrejena zgolj ekonomskim razlogom, kot je nadziranje javnih izdatkov**. Nasprotno pa je Sodišče ugotovilo, da cilj, povezan z organizacijskimi potrebami delodajalca javnega sektorja za racionalno načrtovanje obdobja dopusta, v resnici ustreza cilju Direktive, ki je delavcu omogočiti, da se spočije, in ga spodbuditi k izrabi letnega dopusta. Sodišče je tako ugotovilo, da samo če delavec namerno ni izrabil dni dopusta, čeprav ga je delodajalec k temu spodbudil in ga obvestil o tveganju, da jih ob koncu referenčnega obdobja ali dovoljenega obdobja za prenos izgubi, pravo Unije ne nasprotuje izgubi te pravice. Iz tega sledi, da če delodajalec ne more dokazati, da je ravnal z vso potrebno skrbnostjo, da bi delavec dejansko imel možnost izrabiti dneve plačanega letnega dopusta, do katerih je bil upravičen, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče, je treba šteti, da se z ugasnitvijo pravice do navedenega dopusta na koncu referenčnega obdobja ali dovoljenega obdobja za prenos in posledičnim neplačilom denarnega nadomestila za neizrabljen letni dopust v primeru prenehanja delovnega razmerja kršita člen 7(1) in (2) Direktive 2003/88 ter člen 31(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za

druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo in povzetek sodbe, kadar je bil ta povzetek pripravljen](#), sta objavljena na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

¹ Člen 7 [Direktive 2003/88/ES](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa in člen 31 – Pošteni in pravični delovni pogoji – Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.